Lullaby 1933

By Eliezer Schindler, Munich, April 1933

Translated by Eva Oles

Sleep my child
Don't ask why we suffer endless pain
It's hard to speak
It's hard to say
Sleep my child
Even the dead cry out

Sleep my child a deep sleep
We are ownerless like sheep.
In Dachau the dogs are wild
Sleep my orphan, my child

The people of the world spit with poison and hatred
They bring pain to thousands without caring
And the world is silent and the world is deaf
The world is silent to lies, murder and theft.

The world is quiet and mute and is not ashamed
It sinks and stinks of blood and filth.
Endless darkness is the night
The greedy hangman flays and laughs

His murderous axe decapitates and drips
And the murderer sprays with poison
Sleep my little orphan, don't ask why
The hunt for Jews is on…

Murderers curse and enslave
There is no judge and no justice
The knife and the whip rule
His face appears and it is the German

Munich, April 1933

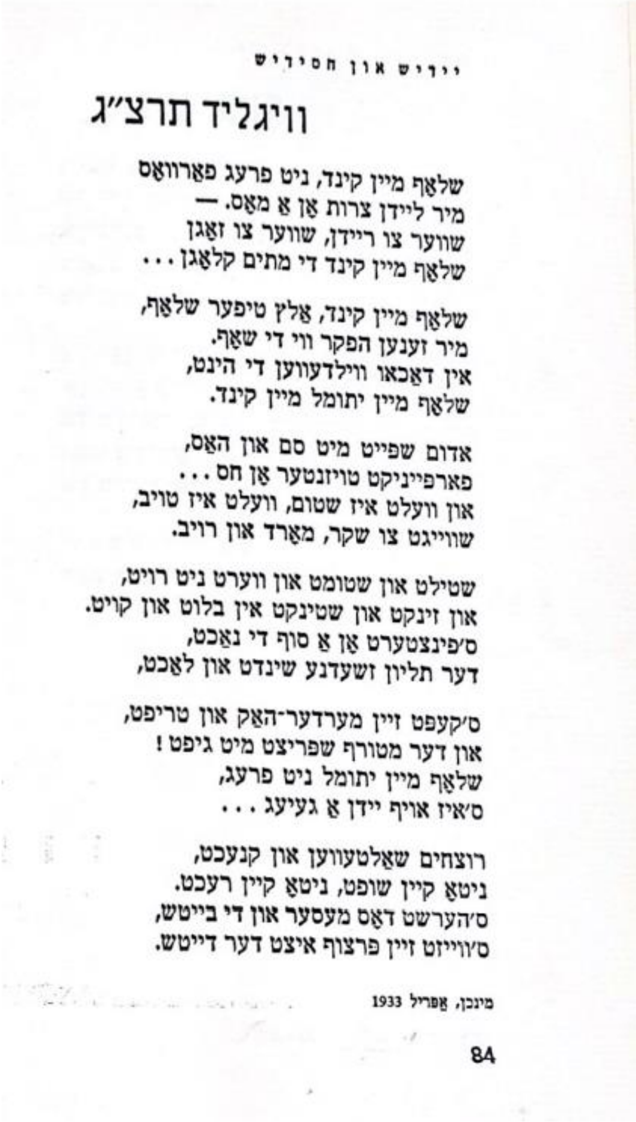

ייִדיש און חסידיש

וויגליד תרצ״ג

שלאָף מיין קינד, ניט פרעג פאַרוואָס
מיר ליידן צרות אָן אַ מאָס. —
שווער צו ריידן, שווער צו זאָגן
שלאָף מיין קינד די מתים קלאָגן . . .

שלאָף מיין קינד, אַליץ טיפער שלאָף,
מיר זענען הפקר ווי די שאָף.
אין דאַכאו ווילדעווען די הינט,
שלאָף מיין יתומל מיין קינד.

אדום שפּייט מיט סם און האַס,
פאַרפּייניקט טויזנטער אָן חס . . .
און וועלט איז שטום, וועלט איז טויב,
שווייגט צו שקר, מאָרד און רויב.

שטילט און שטומט און ווערט ניט רויט,
און זינקט און שטינקט אין בלוט און קויט.
ס׳פינצטערט אָן אַ סוף די נאַכט,
דער תליון זשעדנע שינדט און לאַכט,

ס׳קעפּט זיין מערדער־האַק און טריפט,
און דער מטורף שפּריצט מיט גיפט!
שלאָף מיין יתומל ניט פרעג,
ס׳איז אויף ייִדן אַ געיעג . . .

רוצחים שאַלטעווען און קנעכט,
ניטאָ קיין שופט, ניטאָ קיין רעכט.
ס׳הערשט דאָס מעסער און די בייטש,
ס׳ווייזט זיין פּרצוף איצט דער דייטש.

מינכן, אַפּריל 1933

84

וויגליד תרצ״ג

שלאָף מיין קינד, ניט פרעג פאַרוואָס
מיר ליידן צרות אָן אַ מאָס. —
שווער צוריידן, שווער צו זאָגן
שלאָף מיין קינד די מתים קלאָגן . . .

שלאָף מיין קינד, אַלץ טיפער שלאָף,
מיר זענען הפקר ווי די שאָף.
אין דאַכאו ווילדעווען די הינט,
שלאָף מיין יתומל מיין קינד.

אדום שפּייט מיט סם און האַס,
פאַרפּייניקט טויזנטער אָן חס . . .
און וועלט איז שטום, וועלט איז טויב,
שווייגט צו שקר, מאָרד און רויב.

שטילט און שטומט און ווערט ניט רויט,
און זינקט און שטינקט אין בלוט און קויט.
ס׳פינצטערט אָן אַ סוף די נאַכט,
דער תליון זשעדנע שינדט און לאַכט,

ס׳קעפּט זיין מערדער־האַק און טריפט,
און דער מטורף שפּריצט מיט גיפט !
שלאָף מיין יתומל ניט פרעג,
ס׳איז אויף יידן אַ געיעג . . .

רוצחים שאַלטעווען און קנעכט,
ניטאָ קיין שופט, ניטאָ קיין רעכט.
ס׳הערשט דאָס מעסער און די בייטש,
ס׳ווייזט זיין פּרצוף איצט דער דייטש.

מינכן, אַפּריל 1933

וויג-ליד תרצ״ג

מחיק פון יהושע ווייסער
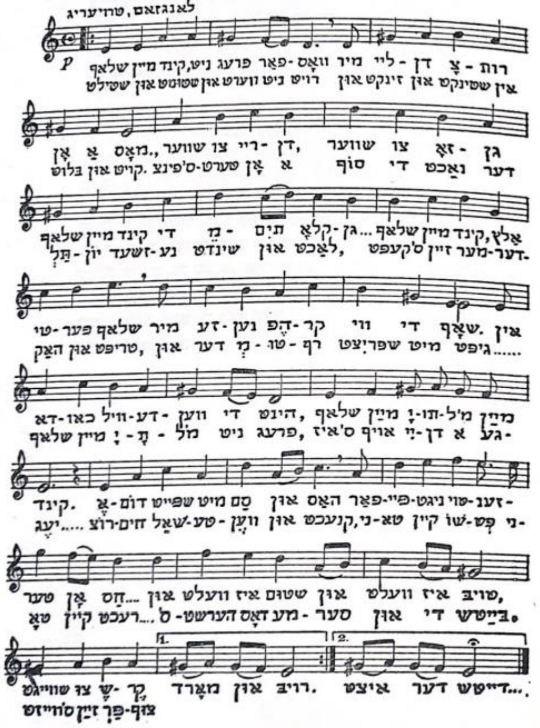
ווערטער פון אליעזר שינדלער